

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَتَمَّ بِالْحَمْدِ

بدانکه همی حرارت غریبه است که پیدا میشود در دل و ضرر وارو

بافعال و برکنده میشود از دل و در جمع بدن و همی بر

قسم است همی یومی همی خلطی همی وقنی

اما همی لوم است که تعلق حرارت بروح باشد و همی خلطی

است که تعلق آن مخلط باشد از لوم و همی وقنی است که حرارت

غریبه باعضاء اصلی مخصوص بدل او بر ذور طوت بدن را

نشان بابد اما همی لوم برینست و در قسم است نخاعی

همی وهمی و فرعی و فکری و عصبی و فرعی

و سهری و لغوی و استخوانی و وحشی و عصبی

و شقی و روحی و عطشی و سدی و استحصافی

برای تپ

۱۴
۱۸
۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵

اولی ورمی و سیمی و ناری و عدای
دوای و زکامی و شترانی و زخمی نس
بر واحد ازین اسباب چون مفرط بشوند روح را گرم میکنند
و تب می آرند و اما خمی خلطی بر چهار قسم است خبیثه و موی
و صفراوی و بلغمی و شوزاوی و قسم اول زرد موی است
این بر دو گونه است یکی سولونس و آن است که خون گرم
شود و افزون گردد فقط و دوم مطبقه و این است که خون
افزون شود و شغف گردد قسم دوم صفراوی مفرد و مرکب
و این بر ده قسم است یکی غلبه لازم و وی است که ماده صفرا
صفرا داخل رگها عفن نشود و تب لازم میباشد و مکرر در
در میان است و او میکند دوم مخزنه و وی است که ماده
نکور در رگها در رحوالی دل زخمیده عفن شود و عوارض میشود
میباشد سیوم عت و ابر و وی است که ماده صفرا خارج
رگها عفن شود و در این آن خفیف میباشد چهارم غلبه خالص

ووی است که ماده صفراوی خالص عفن شود **نهم** غریبا
ووی است که ماده صفرا با بلغم مرکب بود و امتیازها
توان کرد **ششم** شط العقب ووی است که ماده
صفرا با بلغم مرکب بود اما فرق در میان آن کرده شود با لعله
خاصه حاله و ایره است که مکرر آید و مکرر زنده نگردد و عیب
جمع آید و خاصه غیر حاله و ایره است که مکرر شدت آید
و دوم روز نیز آید که لغیر بد آید **هفتم** شط العقب غریبا
ووی بر سه قسم است یکی آنکه هر دو ماده اش خارج عروق
عفن شود و خاصه و لیسیت که مکرر آید بلغم بد آید
و روز دوم هم آید بلغمی و هم آثار صفراوی زیرا که بلغمی هر روز
نویسد و صفراوی مکرر در میان و دوم آنکه هر دو داخل
عروق باشند آثار هر دو لازم آید **سیم** آنکه صفرا داخل
عروق بود و بلغم خارج آن صفراوی لازم باشد و بلغمی نیز
هر روز آید و در میان مکرر در میان است و لازم است

بر...

هشتم سطر العنخالصه و وی آنت که صفا خارج
عروق بود و بلغم داخل آن بلغمی لازم باشد و صفاوی مکرور
در میان آید و روزیست صفا صفا غوارص استند اودام
نماید **نهم** بقور ما و وی آنت که درون کرم بود و درون سرد
و نشان وی از نوم است و نبوت شد شدن و دیگر آثار
صفا اید بودن **دهم** همی غشبه و وی آنت که همی با غشبی باشد
سیستم در همی بلغمی و این رتبه قسم است یکی ثقیه یعنی ماده
بلغم داخل رگها عفن شود و دوم نحره بلغمی و وی آنت
که ماده بلغم شور بود نزدیک رگهای دل و معده عفن شود اما
فوق در صفاوی و بلغمی از آثار بر خلط پوشیده نیست **سیم**
نایبه و مواطبه یعنی ماده بلغم خارج رگها عفن شود اما ثقیه لازم
ولی ارزه و اگرچه فایز شود و لیکن محسوس نباشد فوراً و نایبه که روز
یکدزد و فردا باز گیرد و دیگر آثار بلغم پیدا شود مگر آنکه بلغم شور باشد
که علامت حرارت و روی آید بداید و چون که باشد حرارت این

بجارت صفر برسد و نشان بلغم مال الت که استد البشعره
کند و روزه کم باشد و نشان رجایی آنکه لرزه شدید بود
و نشان خاص آنکه بر شدید بود و نشان حلو آنکه رود روی
کم باشد و در اکثر ما چند وقت از شعره و در فاضل پنج نباشد
چهارم الفبا لوس الت که درون تشر و نباشد و روزه
کرم این لیس تا به اکثر افتد **سوم** لایسم له ووی الت
که بر وقت در باطن نباشد و طاهر بحال اصلی بود و روزه دو بار
افتد **پنجم** بهاری ووی الت که در روز آمد و شب رقع شود
پنجم لیلی ووی الت که در شب آمد و در روز رقع شود **چهارم**
در سوداوی و این بر وقت است یعنی ریح لازم و او الت
که ماده سودا داخل عروق باشد و دم ریح و ابر ووی الت
که ماده خارج عروق باشد و ریح برای آن میکند که در روز بعد
لوقت میکند یعنی روز احد و نمی بحساب روز ترک چهارم
روزی باشد و احوال ریح که اکثر مشهور شود این است

مفسر

همش و سببش و سبب و شش و سبب و شش
 همش اول و زیاده ازین نیز میشود و سبب از دو وجه مرون نسبت
 یکی آنکه عفت است بسودای طبعی بود و نقد تم تناول خرنمای
 سود افزا و صغیر نفس گواهی دهد دوم آنکه از سودای غیر طبعی
 است و چون متحقق است که در حلقه که سوز سودای غیر طبعی
 میشود پس سبب باد سوزی باشد یا صغیرای یا تلخی
 یا سودای و ظهور انار هر یک ازین اعلاط بر آن گواهی
 اما حی در وقت شب در او در تنه اول آنکه حرارت نویسه
 رطوبات را اشروع در آنها نماید و این را در وقت گوسند دوم
 در تنه آنکه کد اشش در اعصاب روی نماید و این را اول باشد
 و در تنه سیم آنکه ازین هم تجاوز کند و سوزی را بخین گیرد و این را
 سبقت و تحف خوانند و در آنکه بر صمی مشابه بدن که اطبا
 از ادق البشیر خسته خوانند و در وقت الهام ماست و در وقت
 که احوال جوان شبیهه کمال بر آن بود و حال بر آن حرابتر

از آن که بود کردنی حرارت و وی اکثر مران را اندوخت
 کم و بگویدگان کمتر تیمی رولای و حصیه و نشانی آنها باشد
 عظم است و در دشت و خاریدن بتی و آمدن آشک
 و نرسیده بدارشدن می و بایی و این نبت مهلک
 در نیکام و بایند امشود اللهم اعطنا الجمع المومنین
 و المومنات بفضلک و کریمک امه

تمام شد

سخن بر این بند کردن خون شکم آدم

سولف ایلیاچی خورد نیم بولف و چهار نعلی در اندوختن
 بعمیت کله ای انداخته بر آتش نیم بخت کرده
 و نیم بولف خام و چهار ایلرکی خام یکی کرده اندکی بنامند
 و در نانو نذرتنه انداخته جو کوکتند و نکه دارد وقت صبح کف دست
 با آب تازه بخورد آنش الله کیم کتف کرد و در آن زمان حکم از احد